

Rozhled 9

Činnost CED se uskutečňuje za finanční podpory MK ČR. Statutární město Brno finančně podporuje Centrum experimentálního divadla, příspěvkovou organizaci.   **Výstavní subjekty v tomto čísle:****Galerie Katakomy**CED, p. o., Zelný trh 9, Brno
www.galerie-katakomy.cz**Galerie Provázek**Zelný trh 9, Brno
www.provazek.cz**Galerie HaDivadla**Poštovská 8D, Alfa pasáž, Brno
www.hadivadlo.cz**Galerie Pekařská**Pekařská 52, Brno
www.galeriepekarska.cz**Galerie Třináctka**Pánská 13, Brno
www.trinactkabrno.cz**Muzeum Brněnska – Památník
písemnictví na Moravě**Klášteř 1, Rajhrad
www.muzeumbrnenska.cz**Galerie Vaňkovka-Slévárna**Ve Vaňkovce 1
www.vankovka.cz**Galerie Platinum**Veveří 111, Brno
www.galerieplatinum.cz**Galerie Titanium**Nové Sady 25, Brno
www.galerietitanium.cz**Malá galerie VUVEL**Hudcova 70, Brno
www.vri.cz**DAW (Depozit ateliéru Wolf)**Novobranská, Brno
www.depozitaw.cz**Hravý bar**Václavská 6, Brno
www.stolnitenisbrno.cz/hravy-bar.php**Zemanova kavárna**

Josefská 4, Brno

Pizzabar Těsně Vedle

Příkop 27/2a, Brno

Palác HlinkyHlinky 110, Brno
www.palacehlinky.cz

Herečka a zpěvačka Libuše Sladká-Kvašná v rozhovoru s výtvarníkem Václavem Kostohryzem poté, co zazpívala na vernisáži Josefa Bubeníka – Smaragdová země v Galerii Třináctka (str. 12).

Výstava britského výtvarníka Johna Welsona, rodáka z Walesu se uskutečnila v DAW. Jeho dílo možno také shlédnout na youtube:

www.youtube.com/watch?v=vRoINU-SJRU

Foto nahoře: část instalace společných prací Jana Wolfa a Johna Welsona (více na straně 3).

Vlevo: Naslouchátka Pavla Tasovského (str. 2).

ŽELEZO PAVLA TASOVSKÉHO NA PROVÁZKU

Dobrý den, vážení přátelé, sešli jsme se zde na vernisáži výstavy uměleckého kováře Pavla Tasovského nejen proto, abychom obdivovali jeho nápadité dílo, ale abychom se také dozvěděli něco pravdivého o jeho minulosti a strastiplné cestě k umění, z čehož mnohé se mu zatím podařilo mistrovsky skrývat a vytvářet tak nepravdivou image. Neví se přesně, zda se narodil na nejslavnějším ostrově Řecka, který se nazývá Thasos, je znám nejen krásnými plážemi a bujnou vegetací, ale především mnoha mramorovými lomy. Odtud by se dala vysledovat Mistrova láska ke kamenům, především ve chvílích, kdy mu spoluobčané nejménované barvy pleti odcizí část jeho dominantního materiálu, čímž je železo. Druhá domněnka je, že se narodil poblíž Tasovického hradu (okres Kladno) nebo Tasova (okres Hodonín) či Tasova u Třebíče. Zde by byl – vedle Josefa Robotky (podplukovníka generálního štábu) či Jakuba Demla, antisemitského faráře a básníka, kterého musel od vězení zachraňovat komunistický básník Vítězslav Nezval – nejslavnějším rodákem. Nejprve ale přečtu obsah básně Svatopluka Čecha Lešetínský kovář a kratičkový úryvek z ní: „Do vesnice Lešetice přivandrují němečtí továrníci. Za velmi krutých podmínek zaměstnávají muže, ženy i děti a pranic se nestarají, jestli někdo v jejich službách zemře a zanechá po sobě rodinu, která nemá, jak by se protloukla. Navíc postupně vytlačují původní obyvatele pomocí výhrůzek, anebo jednoduše tak, že jim znemožní sehnat si práci, takže se musí odstěhovat, aby přežili. Pouze kovář nechce odejít ze své půdy. Kovářův pomocník Václav se zamiluje do jeho jediné dcery Lidušky“ (všimněte si prosím, že paní Tasovská jmenuje se Ludmila), „a odchází, aby vydělal peníze a oni se mohli vzít. Liduška mu slibuje, že na něj bude čekat. Léta běží, kovář zůstává, ale prohrává soudy s továrníky a daří se mu zle. Do ves-

nice se vrátilo několik původních obyvatel. Jeden z nich hledá svou dívku a našel jenom její hrob. Z bídy se podvolila továrníkovi, otěhotněla a když se dítě narodilo, utopila se i s ním.“ (Jak vidíte zde, paní Tasovská je zde, živa a zdráva a chlapec také prosperuje.) „Kovář s těmito lidmi sedává po večerech u sebe a nejráději mluví o době husitské, kdys Češi vzali do rukou zbraně a bránili svou zem. Kováři přijdou zabavit dům a kovárnu, on se však s přáteli brání a rozvášnění lidé zapalují továrny a honí své utlačovatele. Pro kováře opět přijdou i s posilami a smrtelně ho postřelí. Ve chvíli, kdy umírá, se vrací nyní bohatý Václav, který oznamuje, že továrník odtáhl a podnik se ujal pravý Čech.“ (Ne Svatopluk.) „Václav sám chce koupit kovárnu a oženit se s Liduškou. Kovář umírá.“ (...) Tolik ukázka a zde si můžete prohlédnout obrázek, který měl maličký Pavlík pověšený nad postýlkou, ať už byla situovaná kdekoliv – a na který padl jeho zrak při raní i večerní motlitbě. Není divu, že Germáni nebyli v jeho chudé, leč poctivé a čistotné rodině v oblibě a teprve mnohem později – vlivem lukrativních zakázek do Spolkové republiky Německo – si na ně tehdy již dospělý Pavel Tasovský postupně musel zvyknout...

Ale to bychom předbíhali. První léta u řemesla byla krušná. Malý, ale brzy zručný Pavlík nejdříve chodil sbírat použitý koks, který vyhazovali z továrny hraběte Colloredo-Mandsfelda kdesi na konci směny a který se dal v chudé dědečkově kovárně recyklovat, potom tahal měch, teprve za několik let začal dělat hřebíky a skobky, čili učil se cvočkařem, jak se tehdy říkalo. V patnácti vykoval svoji první podkovu v dědečkově kovárně, vrchností byl pochválen a poslán z Čech do moravské Náměště, kde se začal učit dalším finesám řemesla v kovárně hraběte Haugwitze. Jeho další kariéra je již popsána v publikacích víceméně pravdivě. Přes školy odborné a stáže u mistrů černé-

ho řemesla se vlastní pílí a cílevědomostí propracoval až k výrazu osobitému, mnoha výstavám i zakázkám od veřejných institucí i soukromých mecenášů a zbohatlíků. Zmíňme zde i náměšťská kovářská sympozia, unikátní akce, jež se pravidelně konají v zámeckém parku. Velkou oporou mu vždy byla již zmíněná manželka, která sloužila jako inspirace i hromosvod a nikdy na svůj úděl nereptala, stejně tak jako v básni od Svatopluka Čecha. Přestože do přestavby vlastní kovárny nedaleko náměšťské dominanty vložil Mistr vzápětí celé značné manželčino věno, nezdá se, že by jí lety popřál větších porcí stravy, jak už bylo v kovářských rodinách zvykem. Sílu a hlavní část stravy potřeboval živitel rodiny, ač už by na to – po počátečních hubených letech – prostředky nyní měl. Odráží se to i v Mistrově tvorbě. Všimněte si např. soch s ženskými tématy – Matka země, Tanečnice, Růže, Vpředu, vzadu – díla jsou velmi úsporná, materiálově nenákladná. Naproti tomu na mužských tématech – typickým příkladem budiž Hamounovo křeslo, Pijácký stůl či Mužský kříž – železem, tady i financemi nikdy nešetřil.

A tak nám nezbývá než doufat, že až se jednou zrealizuje odvěký Mistrův sen – stavba čtvrtého pruhu dálnice (tzv. uměleckého) a odbočka do Náměště, kde on bude navrhovat a realizovat všechny jím navržené a vykované přejezdy a mosty, odbočky a zábradlí, zbudou finance na výživnou stravu nejen pro Pavla Tasovského, ale i pro rodinu a učně, kteří dodnes nemají uzákoněny své odbory a pravidelné přestávky na svačiny a procházky krásným zámeckým parkem v Náměšti.

Karel Fuksa (zahajovací projev na vernisáži – kráceno)

Galerie Provázek
Pavel Tasovský – Železo
7. března – 30. dubna 2014

VÝSTAVA JOHNA WELSONA V DEPOZITU ATELIÉRU WOLF

Ve středu 28. května 2014 proběhla v prostorách DAW (Depozit ateliéru Wolf) na Novobranské 20 v Brně výstava britského malíře a ilustrátora Johna Welsona. Ten se již od své rané tvorby hlásí k odkazu surrealismu, který má ve Velké Británii po druhé světové válce silné zastoupení. Byly

to především jeho přátelské vztahy s Conroyem Maddoxem (1912–2005), nestorem anglického surrealismu, které jej dostaly do centra dění surrealismu světového. V Británii působí dvě skupiny (v Londýně a Leedsu), jejichž členem není, ale často s nimi spolupracuje. Od devadesátých let také pravidelně

vystavuje v České republice, a to na společných výstavách skupiny Stir Up, naposledy na cyklu výstav „Všichni jsme stvořeni z lásky“ (Rozhled č. 5/2013 a č. 8/2014). V úvodní řeči Jan Wolf mj. řekl: „*Dílo Johna Welsona je ve svém celku i mnoha částech zřetelně projevem surrealistické revoluce. Také probíhá na úrovni myšlení a představ, tedy jako forma procesu, od touhy k lásce s cílem poesie. Jeho dílo je provokující, současně laskavé, přímočaré a současně komplikované a umožňující výklady, experimentující, též expresivní i uvážlivé a vědomě postupující vpřed s jistou konzervativní obezřetností.*“ Svou premiéru měla na vernisáži i akusticko-vizuální roláž o J. Welsonovi, což se na výstavách pořádaných Janem Wolfem stává již tradicí.

*Depozit ateliéru Wolf
John Welson – Výstava
Zahájení: 28. května 2014*

David Helán – *DODEKASPETIVA* je název výstavy zahájené v Galerii Provázek ve čtvrtek 8. května 2014 v 17 hodin. Autor (nar. 1979), absolvovent pražské Akademie výtvarných umění a několika zahraničních stáží (USA, Velká Británie) o svém díle napasal: „Během dvanácti let povyšují zájem

o malbu na práci s celou škálou dostupných médií, abych aktuálně nejvíce těžil z performativního momentu projevu. Na výstavě ale představuji právě průřez na známosti upozaděného malířského putování, symbolicky zakončený dvojicí instalací z uplynulých dvou let. Výběrem dvanáctky prací

dotýkám se tématu civilizované krajiny, ale i perspektivy uplatnění vnějších principů ve vnitřním světě.“

*Galerie Provázek
David Helán – DODEKASPETIVA
8. května – 28. června 2014*

MICHAL EWILONE BAJČI: 7 PÍSMEN NEKONEČNÝCH VARIÁCIÍ

ENVY THE EMPTY STARS

2013, akryl na plátne
80 x 40 x 4 cm
bílodřím
signované vzadu

„Keď som po prvý krát vzal do ruky sprej, bol to pocit absolútnej slobody. Od prvotného pocitu adolescentnej revolty som si so sprejom v ruke preskákaval celú škálu emócií, zážitkov, skúseností a kompletnú transformáciu postoja k životu. Na začiatku cesty bolo jedno slovo. Alter ego, tag, podpis, pseudonym... výber nechám na vás. Sedem písmen odštartovalo príbeh, kde z myšlienky sa stalo hoby, z hoby sa stala práca, z práce životný štýl, a zo životného štýlu filozofia,“ řekl k výstavě autor.

MARTIN FORETNÍK: 1 x 50 = 100

Vystavující autor oslavuje vernisáží své padesátiny jubilejní stou výstavou. Tak by se dala rozluštit šifra v názvu výstavy Martina Foretníka v Galerii Katakomby. Samotné zahájení proběhlo ve foyer před Sklepní scénou Divadla Husa na provázku, jelikož se potvrdil předpoklad velké návštěvnosti vernisáže zmíněného autora. Zahrálo Tango Quartetto ReCamp (na snímku zcela nahoře) a návštěvníci pak dílem gratulovali vystavujícímu k výstavě i životnímu jubileu, dílem se věnovali prohlídce vystavených maleb, kreseb, fotografií i typografických realizací.

Galerie Katakomby
Martin Foretník: 1 x 50 = 100
2. dubna – 30. dubna 2014

GALERIE PEKAŘSKÁ
Michal Ewilone Bajči – 7 písmen nekonečných variací
28. května – 11. července 2014

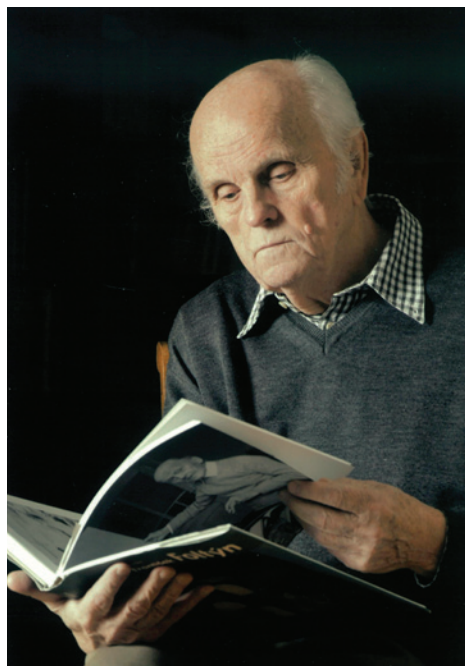
Foto pro galerii: JEF KRATOCHVIL

KOLIK PODOB MÁ TICHŮ...

...jsme mohli zjistit letos zjara v brněnské GALERII PEKAŘSKÁ z fotografií Jiřího Hlušičky. Výstava byla průřezem dvou desítek let fotografování - jeho velké záliby. Prostřednictvím fotografie zachycuje svoje dojmy, situace, které jej oslovují svou vizualitou a neopakovatelnou atmosférou.

Proč právě název „KOLIK PODOB MÁ TICHŮ“, objasnil autor sám takto: „Při výběru charakteristických záběrů,

pro tuto výstavní kolekci, jsem si uvědomil, že za společného jmenovatele jejich významového vyznění lze považovat ticho. To se rozhostilo ve snímcích z cest do zahraničí a v posledních letech ještě zjevněji v těch, v nichž se pokouším zachytit životní prostředí domova a ozřejmit opomíjená kouzla přírody. Jak jinak jsem tedy měl soubor fotografií pro výstavu pojmenovat?“ (Jiří Hlušička)

PhDr. Jiří Hlušička

Pod červeným slunečníkem (Brno, 2009)

Normanské útesy, 2008
Za osm minut dvě, (Tvarožná, 2010)

G
A
L
E
R
I
E
P
E
K
A
Ř
S
K
Á

GALERIE PEKAŘSKÁ
Jiří Hlušička – Kolik podob má ticho...
24. dubna – 23. května 2014

Katalogy k jednotlivým výstavám, které proběhly v prostorách galerie lze zakoupit na recepci galerie
GALERIE PEKAŘSKÁ,
Pekařská 52, 602 00 Brno

Otevírací doba: PO – PÁ od 9.00 do 17.00 hod.
tel: +420 721 562 527, www.galeriepekarska.cz

e-mail: krejcirikova@galeriepekarska.cz, [facebook.com/GaleriePekarska](https://www.facebook.com/GaleriePekarska)

VÝSTAVA „RUSKÁ UMĚLECKÁ ŠKOLA“ V GALERII KATAKOMBY

Výstavu Ruská umělecká škola uspořádalo v galerii Katakomby v rámci festivalu Ruské jaro na Moravě občanské sdružení Ruské kulturně osvětové sdružení na Moravě. Hlavní iniciátorka a organizátorka výstavy, potažmo celého festivalu, Ljubov Vondroušková výstavu uvedla a představila všechny tři vy-

stavující. Na kytaru zahrála a zaspívala svým zvučným, silným hlasem několik ruských písní a jednu francouzskou „Ničeho nelituj“ Marie Kubátová.

*Galerie Katakomby
Ruská umělecká škola
12. května – 31. května 2014*

Stanislava Losová (narozena 1959 v Rychnově nad Kněžnou). Absolventka VŠ umělecko-průmyslové V. I. Muchinové v Leningradě (Dnes se škola jmenuje Saint Petersburg State Academy of Art & Design.) Výstavy začala pořádat od roku 1986 a od té doby jich měla bezpočet. Rovněž účast na kolektivních výstavách je nemalá, např.: 1987 – výstava mladých, Praha, Mánes; 1987 – výstava absolventů Orlická galerie – RnK; 1989 – Proemium, Český Krumlov; 1989 – Putovní výstava krajek, Švédsko; 1990 – Výstava krajek, Frankfurt nad Mohanem; 1987, 1988, 1989, 1990 – Oděv, šperk a doplňky, Praha, DÍLO; 1999 – krajky, Dánsko; 2000 – Salon 2000, Praha, Veletřní palác; 2002–2012 I.–VI. Bienále krajky, Vamberk a řada dalších. Je členkou Unie výtvarných umělců ČR, Syndikátu výtvarných umělců, Mensy, RKOSM, o. s.

Olga Pichová se narodila v Leningradě, žila na západní Sibiři. Po skončení Saratovské umělecké školy pracovala jako návrhářka a pak scénografka v činoherním divadle. V roce 1981 se přestěhovala za svým manželem do Brna. Určitou dobu byla návrhářkou v reklamě, ale zkusila i jiné profese, např. byla správcem Klubu zastupitelů města Brna. Stále se však věnovala grafice, kolážím, maluje olejovými barvami a zabývá se řezbářstvím. Snaží se do svých prací vnést pro ni tak charakteristický humor. Svou inspiraci čerpá v přírodě; vytváří díla, v nichž věrně zobrazuje floru i faunu, častokrát vystavovala v Brně a v Praze. Ilustrovala rovněž básnické sbírky českých autorů Jana Skácela a Jindry Lirové, přeložených do ruštiny, a také ilustrace veršů ruské básnířky a překladatelky Ljubov Vondrouškové.

Světlana Šumberáková (narozena 1968 v Almatě v Kazachstánu), výtvarnu se věnuje již od školních let. V roce 1986 nastoupila na Kazašskou státní pedagogickou univerzitu na obor Výtvarná výchova a ukončila ji v roce 1991. V roce 1992 se přestěhovala do ČR. Hlavním zájmem její tvorby je krajinomalba, ale i poloabstraktní náměty jsou obsahem jejích děl. Její oblíbená technika malby je nanášení barvy malířskou špachtlí. Barva zamíchaná špachtlí je čistší a víc „dýchá“. Mimo to svojí expresi dává i reliéf tahů. Někdy vytváří i batiky. Kombinuje horké a studené způsoby. Realizovala řadu výstav, např.: 2009 – Kavárna B2, Brno; 2010 – Souznění, Malá královopolská galerie, Brno; 2010 – Galerie Mlejn, Ostrava; 2012 – restaurace Bristol, Olomouc; 2013 – hotel Grand, Brno; 2014 – kavárna Divadelní klub, Olomouc; 2014 – restaurace Samovar, Brno a řada dalších.

BRNO 2014 RUSKÉ JARO NA MORAVĚ / 6. ročníku festivalu

koná se pod záštitou generálního konzula Ruské federace Andreje Šaraškina, hejtmana JMK JUDr. Michala Haška a primátora statutárního města Brna Bc. Romana Onderky, MBA

1) Jurij Tutarinov – člen ruské kulturní a vzdělávací společnosti na Moravě předává na památku obraz umělce Alexeje Myjasnikova z Nižného Novgorodu hejtmanovi Jihomoravského kraje Michalu Haškovi.

2) Ljubov Vondroušková - hlavní organizátorka festivalu Ruské jaro na Moravě, předsedkyně organizačního výboru festivalu a hejtmán Jihomoravského kraje Michala Hašek

3) Jurij Gorbunov – národní umělec Ruské federace, bývalý sólista Národního divadla Brno a Národního divadla Praha a držitel české Ceny Thálie 2005 .

4) Generální konzul Ruské federace v Brně Andrej Šaraškin.

5) Výkonný tajemník výboru pro národnostní menšiny Magistrátu města Brna Tomáš Jurčík (uprostřed).

6) Táňa Janošová – mezzosopranistka

7) Pavel Bojko – kytarista, student JAMU.

Foto: Jindřich Pachta

DALŠÍ VÝSTAVY POŘÁDANÉ V RÁMCI CELÉHO FESTIVALU

7. 3. 2014 v 10.00 do 6. 4. 2014
Restaurace Samovar, Koliště 5
Foto výstava „Sněžnyj Nižnij Novgorod“ umělců z Ruska
Sergej ČADOV a Georgij ACHADOV

31. 3. 2014 v 17.00 do 27. 5. 2014
PdF MU, Poříčí 7/9
Foto výstava „Nižnij Novgorod“ umělce z Ruska
Sergej ČADOV a Georgij ACHADOV

7. 4. 2014 do 30. 4. 2014
Restaurace Samovar, Koliště 5
Výstava obrazů ruské malířky Světlany ŠUMBERÁKOVÉ

17. 4. 2014 v 17.00 do 2. 5. 2014
Moravský sál, Grandhotel Brno, Benešova 18-20
Výstava ruského malíře z Nižního Novgorodu Alexeje MJASNIKOVA
«Под милым небом Родины моей»

26. 4. 2014
Výstava historických dokumentů z 2. světové války na zámku Prštice

2. 5. 2014 v 17.00 do 31. 5. 2014
Moravský sál, Grandhotel Brno, Benešova 18-20,
Výstava ruského malíře z Nižního Novgorodu Dmitrije GANINA
«Когда светло и тихо на душе»

5. 5. 2014 do 31. 5. 2014
Restaurace Samovar, Koliště 5
Foto výstava „Sněžnyj Nižnij Novgorod“ umělce z Ruska
Sergej ČADOV a Georgij ACHADOV

5. 5. 2014 v 17.00 do 31. 5. 2014
AS club, ul. Veslařská 67, Jundrov
Umělci z Ruska
Sergej ČADOV a Georgij ACHADOV představují Nižnij Novgorod ve foto etudách

12. 5. 2014 v 18.00 hod. do 31. 5. 2014
Galerie „Katakomby“, Zelný trh 9
Výstava „Ruská umělecká škola“

1. 6. v restauraci Samovar výstava obrazů ruské malířky Světlany Šumberákové odstartovala Ruské kulturní léto.

TOMÁŠ ROSSÍ V TITANIU

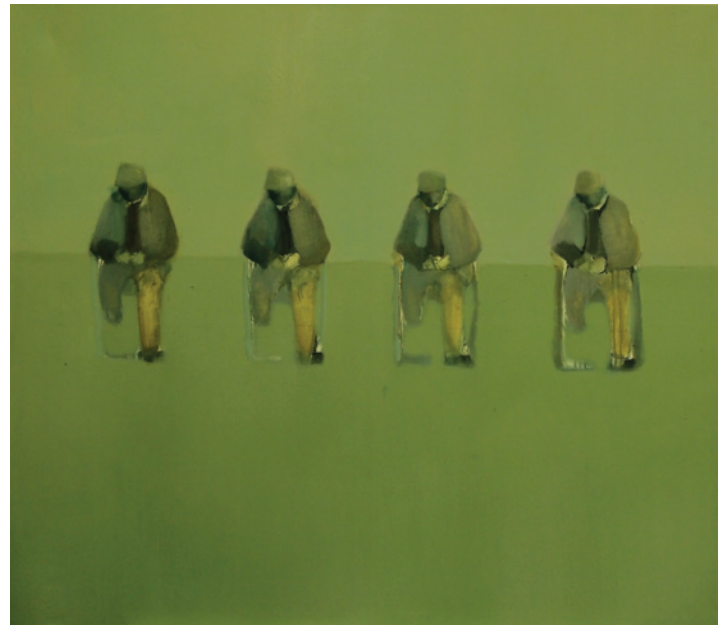
Po úvodní sochařské výstavě Jiřího Sobotky „pokřtila“ prostory Galerie Titantium první díla malířská. Ve středu 9. 4. 2014 proběhla v Titaniu vernisáž obrazů Tomáše Rossího. Pět velkých pláten (190 x 250) s motivy zahrad a vodní hladiny přicestovalo do administrativního centra ze zapadlých Janoviček u Bystřice nad Pernštejnem a přivezlo s sebou naprostou nezáladnost, nevypočítavost a trochu toho prachu z půdy. Zeleně laděné obrazy svou povahou vlastně nezapadají do světa luxusních prostor, zato velmi harmonují se silou a vehemencí právě se probouzející přírody. Rossího akryly jsou malovány rozmáchlými, bujarými a uvolněnými tahy, mají v sobě téměř lehkost akvarelu a v jejich přítomnosti cí-

tíme jakousi úlevu a snadno se nám dýchá. Obrazy jsou na pomezí abstrakce a tvarovosti a v tomto smyslu si s námi stále pohrávají. S narůstajícím odstupem nabývají zblízka pozorované zdánlivě nesmyslně na-

hozené skvrny na významu, obrazy získávají na plasticitě a kontrastu. Zblízka hůře rozpoznatelné stromy se při pohledu z dálky z plátna vyloupnou, a co nám na obrazech při bližším pohledu možná chybí, to tam z odstupu najdeme. A vloudí se nám otázka, co ještě by o sobě díla prozradila a jaká tajemství by odhalila ze vzdálenosti, kterou už prostor galerie neumožní. Výstava působí velmi příjemně. Obrazy jsou jakoby srozuměné samy se sebou, uzavřené do vlastního světa, zcela svobodné a oproštěné od obav z toho, jak o nich kdo smýšlí. Velmi se proto těšíme na následující letní výstavu, na kterou Tomáš Rossí přiveze další várku svých prací. Dá se očekávat, že i napodruhé obohatí – tento v Brně málo vystavující autor – městskou civilizaci svým upřímným projevem.

*Galerie Titantium
Tomáš Rossí – Obrazy
9. dubna – 30. června 2014*

ZUZANA PERNICOVÁ – PRÁZDNO

V neděli 25. 5. byla v Zemanově kavárně v Brně na ulici Josefské zahájena výstava obrazů s názvem Prázdnno. Jedná se o soubor olejomalb s tematikou stáří, smrti a eutanasie, které si kladou za cíl vyvolat v návštěvnicích zájem o tyto otázky a vzbudit v nich potřebu zformulovat si na ně svůj názor. Zdá se to být poněkud melancholické téma, avšak zamyslet se nad těmito problémy znamená zamyslet se nad životem samým, nad jeho podstatou. Vždyť dokonalost života spočívá právě v jeho konečnosti. A položit si otázku stárnutí poněkud s předstihem znamená možnost do budoucna ovlivnit jak vlastní stáří, tak stáří nás všech.

Obrazy jsou rozděleny do dvou skupin. Obrazy pokojů s fragmenty předmětů vznikly s cílem vyvolat pocit určité melancholie, tichého smutku a zastavení se v čase. Jediným pojítkem s okolním světem je vždy okno s výhledem do ulice.

Autorka zde velký důraz klade na společnou paměť člověka, která může znamenat most spojující stáří s mládím, spojující nás lidi. Paměť jakožto možnost vzájemného pochopení.

Druhou část tvoří obrazy se záběry na stropy a obraz s postavami. Autorka se v těchto obrazech zamýšlí nad tvrzením Heleny Haškovcové: „Dokud člověk neumřel, žije“. Haškovcová, významná geriatrická, zmiňuje, že současná medicína produkuje velké množství chronicky nemocných lidí. Obrazy jsou výsledkem úvah nad tím, co se dá ještě pokládat za plnohodnotný život, a v jakém momentu se život omezený nemocí naopak mění v pouhé přežívání.

*Zemanova kavárna
Zuzana Pernicová – Prázdnno
25. května – 30. srpna 2014.*

JAN DOČEKAL: ROZHOVORY 2005 – 2013

Na jaře tohoto roku byla vydána kniha Jana Dočekala nazvaná *Rozhovory 2005 – 2013* s podtitulem *(Může být, ale my takovými řečmi nehodláme ztrácet čas)*. Autor se kromě své vlastní výtvarné činnosti zabývá teorií současného výtvarného umění, již více jak třicet let publikuje v odborném i denním tisku, zahajuje výstavy a celou svojí činností tak vlastně mapuje kulturní – převážně výtvarný – život v oblasti Vysočiny a jižní Moravy. Dokladem této činnosti je zmíněná kniha, která obsahuje třiatřicet rozhovorů s osobnostmi věnujícími se převážně malbě, sochařství, grafice, designu, fotografii, ale i literatuře či uměnovědě. Jak je na záložce knihy uvedeno, většina rozhovorů vyšla ve zmiňovaném období v odborném či denním tisku nebo na internetových stránkách. Mezi dotazovanými jsou např.:

nedávno zemřelý malíř Jaroslav Šerých; básník a teoretik surrealismu původem z Brna a žijící od roku 1969 v Belgii Arnošt Budík; umělecký kovář Pavel Tasovský; třebičský ilustrátor a grafik, ak. mal. Josef Kremláček; výtvarník, publicista a zakladatel největšího soukromého archivu výtvarného umění u nás Jiří Hůla; brněnská ak. mal. Zdena Höhmová; výtvarník a architekt Aleš Navrátil a řada dalších.

Zájemci si mohou publikaci objednat na adrese:

Mgr. Jan Dočekal

Novodvorská 1042/18, 674 01 Třebíč

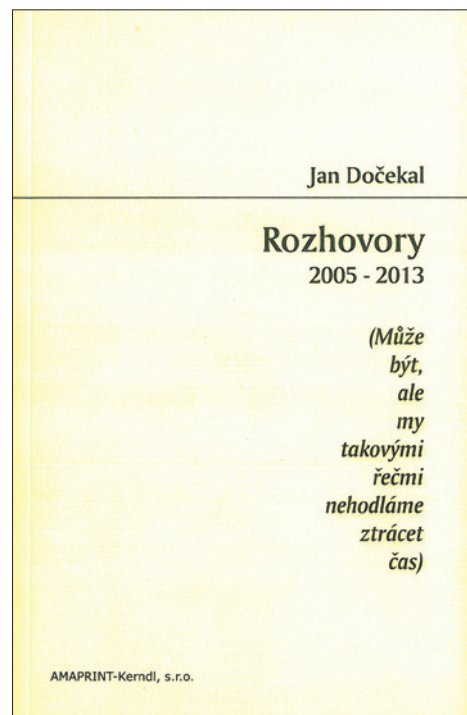
email: jan.docekal@volny.cz

Jan Dočekal: Rozhovory 2005 – 2013

Vydalo: Amaprint-Kerndl, s. r. o., Třebíč 2014

296 stran, cena 250 Kč

ISBN 978-80-87710-23-4

MILAN OBRDLÍK – ŠEDOKUPA VÝSTAVA MALEB V GALERII HADIVADLA

Prostory Galerie Hadivadla v brněnské Alfa pasáži zaplnily od března do konce dubna plátna brněnského výtvarníka Milana Obrdlíka. Výstava nesoucí název Šedokupa konaná pod hlavičkou pátého ročníku Týdne výtvarné kultury, byla zahájena slavnostní vernisáží 12. 3., úvodního slova se ujal sám kurátor galerie Josef Bubeník. Soubor maleb z let 2009 – 2014 sjednocený pod název Šedokupa, lze vnímat jako záznam umělcova vědomí i nevědomí, které s pomocí barev a linií vystupuje na povrch smys-

lového vnímání a může tak působit na samotného diváka. Na divákovi je pak interpretace vjemu, který je autorem naměřován pouze názvem obrazu. Cestu musí podniknout každý sám, a i na vernisáži se tak mohl každý divák dobrat jiného cíle. K poslání umění jako k hledání nadčasových souvislostí z vlastního subjektivního pohledu, pak odkazuje název výstavy na šedou kúru mozkovou. Záhadnou hmotu, která jako houba vstřebává a vnímá i nejmenší detaily jsoucna, které vědomě neregistrujeme, ale šed

našich procesorů takové vjemy stále zpracovává a vyhodnocuje. Přítomným divákům vernisáže tento záměr přiblížil a vysvětlil kurátor galerie i samotný autor, který také odpovídal po zahájení výstavy u sklenky vína na konkrétní dotazy k vystaveným malbám. Během celého průběhu výstavy pak samotná instalace působila jako podvědomý zdroj vjemů a informací pro všechny diváky a hosty Hadivadla, kteří se nechali zlákat múzou Thálií do prostor divadla a mohli se tak současně radovat i z výsledků múz malířských. (MO)

Galerie HaDivadla
Milan Obrdlík – Šedokupa
12. března – 30. dubna 2014

BASHKA ZUSKINOVÁ NEREÁLNA TVÁR REÁLNEHO SVETA

Nereálná tvár reálného sveta je názov výstavy Bashky Zuskinové, ktorá bola zahájena v Hravém baru v sobotu 26. 4. 2014 od 18 hod. O motívoch tvorby a pojetí sveta této mladé slovenské autorky jsme již psali v Rozhledu č. 8, str. 8 u příležitosti její výstavy v Klubu Dezert na Rooseveltto-

vě ulici v Brně (více na: www.irozhled.cz/docs/iROZHLED08.pdf). Výstavu můžete navštívit denně od 14 do 22 hodin.

Hravý bar
Bashka Zuskinová – obrazy
Zahájení výstavy: 26. dubna 2014

Palace Hlinky
Dagmar Sochorová – tapiserie
Dana Marková – plastiky
5. června - 7. září 2014

VLADIMÍR KISELJOV TRYSKÁNÍ ŽIVOTA BARVOU

Výstavu uvedl PhDr. et Mgr. Antonín Dolák, Ph.D. řečí nazvanou Leoš Janáček a Vladimír Kiseljov (hudba v obrazech), ve které nejprve zobecnil termíny vědomí a jeho poměr ke světu a vesmíru, poté osvětloval návštěvníkům konkrétní narativní motivy na Kiseljovových obrazech, jak se projevuje ovlivnění hudbou a co tím autor

sděluje. Druhou částí vernisáže byla výtvarná akce – vytvoření nového obrazu na motivy Janáčkovy Glagolské mše a to technikou nalévané barvy na sololitovou desku.

Galerie HaDivadla
Vladimír Kiseljov – Tryskání života barvou
5. května – 30. června 2014

KATEŘINA HOLMANOVÁ V GALERII PLATINIUM

Od 22. 5. do 26. 6. probíhá v galerii Platinum výstava obrazů Kateřiny Holmanové nazvaná Vnitřním zrakem. Kateřina Holmanová je vzděláním a profesí sice architektka, ale malování ji provází celý život, a dá se říci, že poslední dva roky mu zcela propadla. Vnitřním zrakem je její první výstava, na které představuje téměř všechna svá dosavadní stěžejní díla. Holmanová tvoří obrazy velmi soustředěně a pomalu. Nenechává se inspirovat momentální náladou či rozpoložením. Její přístup k tvorbě je vlastně meditativní až filosofický. S každým dalším obrazem si klade za cíl hlubší poznání sebe sama, další překročení hranice v sobě dosud neobjeveného, otevření další trinácté komnaty. Její plátna jsou výsledkem sbírání odvahy, výsledkem niterného vhledu do své duše, jsou vyjádřením zásadních pocitů, snů a zážitků, které utvářejí autorčinu osobnost. Obrazy malířka doprovází krátkými texty.

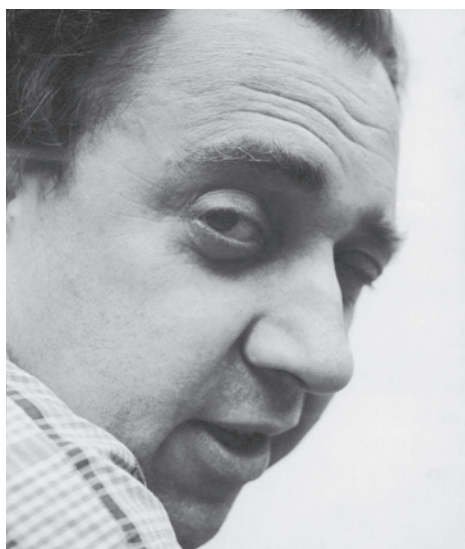
Galerie Platinum
Kateřina Holmanová – Vnitřním zrakem
22. května – 26. června 2014

VÝSTAVA PRACÍ DĚTÍ VÝTVARNÉ ŠKOLY MIROSLAVY MAIXNEROVÉ

Celoroční úsilí dětí z výtvarné školy Miroslavy Maixnerové (foto vlevo) bylo zúročeno na výstavě pořádané v měsíci červnu v Galerii Katakomy. Na vernisáži vystoupily: Renata Tulejová (zpěv), Adéla Kunzová (flétna) a lakování nehtů přítomným zájemcům prováděla Dominika Blinková.

Galerie Katakomy
Výtvarná škola Miroslavy Maixnerové
5. června – 12. července 2014

JÁNUŠ KUBÍČEK KRESBA, GRAFIKA, AKVARELY A KVAŠE

„...Kubičkovy obrazy, vyzývající ke klidnému prodlévání a pozitivní meditaci, plné jasu z harmonie a krásy, jsou dílem bytostného senzitivního racionalisty, jednoho z nejryzejších, jaké české moderní umění mělo.“ Zdeněk Kudělka

Dílo Jánuše Kubíčka (1921–1993) bylo dosud představeno na sto třech samostatných výstavách a expozicích, a dále více než na sto společných výstavách v Bulharsku, České republice, Estonsku, ve Francii, v Chorvatsku, Kuvajtu, Libanonu, Maďarsku, Polsku, Rumunsku, ve Slovenské republice, Spolkové republice Německo a ve Švédsku. Jeho tvorba je zastoupena ve všech našich významných galerijních sbírkách a dále v soukromých sbírkách u nás, ve Francii, Nizozemsku, Norsku, Rakousku, Rumunsku, Spojeném království Velké Británie a Severního Irsku, Spojených státech amerických, ve Spolkové republice Německo, Španělsku a ve Švýcarsku.

Návštěva galerie je možná ve všední dny 9–16 hodin nebo po domluvě na tel.: 533 332 032.

Malá galerie VUVEL

Jánuš Kubíček
16. května – 30. června 2014

ROZHLED – informace o výstavách ve městě Brně, které se uskutečnily či právě probíhají
Registrováno pod ev. číslem MK ČR E 21246. Hlavní editor: *Josef Bubeník*; vydává nakladatelství STYLOS, IČO 68623631, Nová Ves 71, PSČ 664 91 ve spolupráci s CED p.o., Zelný trh 9, Brno, ředitel CED: *Petr Oslzlý*; manažer Projektu CED: *Ondřej Navrátil*; foto: *Archiv CED, Kateřina Dubovcová, Jef Kratochvil, Anna Pecková*
© STYLOS 2014

Příští číslo vyjde 15. 9. 2014, uzávěrka 5. 9. 2014.
www.irozhled.cz, inforozhled@email.cz

JIŘÍ LOPOUR – TĚSNĚ VEDLE MIDALY

O Lopurových obrazech, které zobrazují mnohačetné dimenze prostoru, jsme v Rohledech psali již několikrát. Svá nejnovější díla představuje nyní v undergroundové restauraci Těsně vedle, z čehož je odvozen i název výstavy. Součástí vernisáže bylo i první veřejné

promítání krátkého dokumentu o díle vystavujícího „Guru a špulky“ z režisérské dílny Libora Šmatelky.

Pizzabar Těsně Vedle
Jiří Lopour – Těsně vedle midaly
2. června – 15. srpna 2014

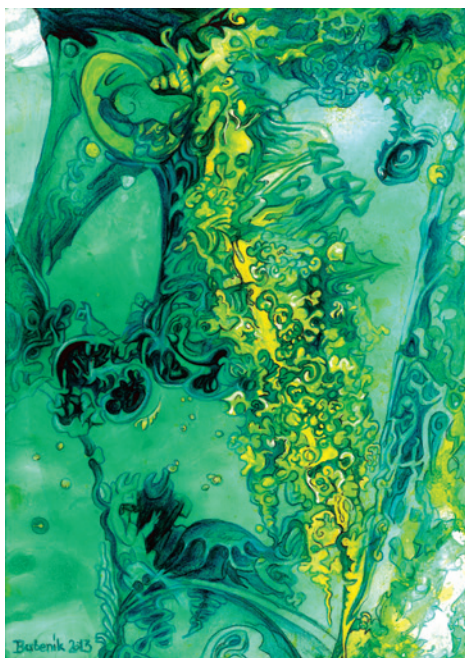

JAZZFESTBRNO VE FOTOGRAFIÍCH

Fotograf Martin Zeman vystudoval gymnázium K. V. Raise v Hlinsku v Čechách a následně Vysoké učení technické Brno, obor informační technologie a Institut tvůrčí fotografie na Slezské univerzitě. V současné době pracuje v Brně jako soukromý podnikatel v oblasti fotografie, grafiky a videa. Specializuje se na fotografování architektury a interiéru a spolupracuje mimo jiné s časopisy *Dřevo&stavby*, *Architekt*, *Pěkné bydlení* a dalšími. Od roku 2003 spolupracuje s divadlem Husa na provázku a HaDivadlem a od sezóny 2010/2011 fotografuje exkluzivně i Filharmonii Brno. Více na: www.DAtelier.cz.

Malá galerie VUVEL
Martin Zeman – JAZZFESTBRNO
1. dubna – 15. května 2014

**JOSEF BUBENÍK
SMARAGDOVÁ ZEMĚ**

„Ta zem byla živá, pulsující aglomerace. Všem dominovala smaragdová krajina prapodivných tvarů se zelenožlutými mihotavými světly a odlesky. Nepoznával jsem v nich krajinná zákoutí či města a sídla nám známá, a ani perspektivou školené oko nedokázalo odlišit vzdálené od bližšího. A tak jedinou konstantou tehdejších vzpomínek byl pocit viděného. Pocit turisty, který si povzdechne nad fotografií z cest: „To byla krásna!“ řekl mj. při zahajování své výstavy Josef Bubeník ve čtvrtek 5. června v 18 hodin v Galerii Třináctka. Na výstavě představil své nejnovější obrázky z cyklu Smaragdová země.

(Na snímku dole: autor v rozhovoru s fotografkou Annou Peckovou.)

Galerie Třináctka
Josef Bubeník – Smaragdová země
5. června – 30. června 2014

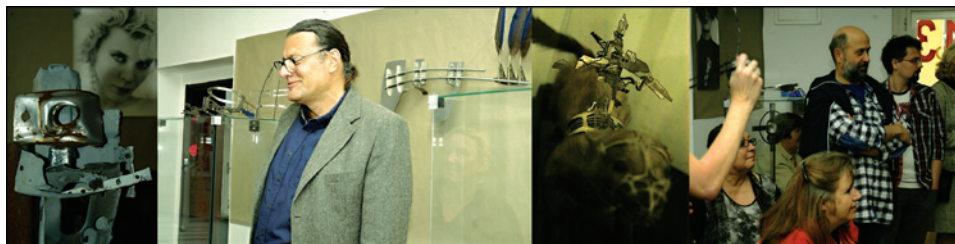

ALŽBĚTA ŠTEFUNKOVÁ-SZABÓ OBRAZY

Autorka představila své malby v Galerii Vaňkovka – Slévárna. Je absolventkou Vysoké školy výtvarných umění v Bratislavě, ilustrovala řadu knih. Posledních dvacet let žije a tvoří v České republice. Foto z vernisáže zcela vlevo: na zahájení zahrál saxofonista Jiří Jelínek z bývalé kapely Psi

vojáci, výstavu uvedla kurátorka Dana Doricová (uprostřed) a autorka Alžběta Štefunková-Szabó (zcela vpravo).

Galerie Vaňkovka – Slévárna
Alžběta Štefunková-Szabó – Obrazy
30. dubna – 31. května 2014

V měsíci květnu proběhla výstava šperků Jiřího Jahelky v Galerii Třináctka s podtitulem: O zvířátkách a jiných věcech.

Galerie Třináctka
Jiří Jahelka – Šperky
1. května – 3. června 2014

JOSEF KREMLÁČEK A LUBOMÍR KERNDL ČERNÉ SLUNCE

Cyklus tří výstav surrealistického cyklu, které byly k vidění v Památníku písemnictví na Moravě v Rajhradě byl ukončen výstavou Černé slunce – obrazy Josefa Kremláčka a Lubomíra Kerndla. První z cyklu byla výstava o životě a díle literárním i výtvarném Vítězslava Nezvala, následovala výstava skupiny Stir Up „Všichni

jme stvořeni z lásky“ (viz též: Rozhled č. 8/2014).
Foto nahoře: obrazy L. Kerndla a grafiky J. Kremláčka.

Památník písemnictví na Moravě
Kremláček, Kerndl – Černé slunce
2. dubna – 27. července 2014